

LIEDJE.

DOOR

P. OTTEN.

Wie heeft toch mijn hart beloofd
In alleen doorschreide dagen,
Grijs en kil en zwaar te dragen,
In mijn bange, wakk're nachten,
Eindeloos van leedvol wachten —
Wie heeft dan mijn hart beloofd
Bloesemrijke schoone tuinen,
Waar de vogelluide kruinen
In den blanken morgen deinen;
Waar de sterren openschijnen,
Daar zij lang verholen sliep,
Liefde's oogen klaar en diep?

Wie heeft toch mijn hart beloofd
In de dra-voorbije stonden
— Al te zelden weergevonden! —
Die van liefde en schoons verblijden
Eénen zoeten dronk bereidden —
Wie heeft dan mijn hart beloofd
Lichter starren, goudner zonnen
Dan mijn vreugden immer wonnen;
Schoonheid, inn'ger nog bewogen
Dan liefs blijde, schreiende oogen?
Wie heeft in mijn hart geleid
Droom van dieper heerlijkheid?
